

§ 57.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler med Hensyn til Afgiftens Berigtigelse, derunder til hvilke Myndigheder Anmeldelse og Indbetaling af Afgiften skal ske.

b. Tillægsformueskat.

§ 58.

Skattepligtige Personer, der for Skatteaarene 1935—36, 1936—37, 1937—38 og 1938—39 efter Reglerne i Lov Nr. 149 af 10. April 1922, jfr. Lov Nr. 102 af 31. Marts 1933 ansættes til Formueskat til Staten af en skattepligtig Formue af 30 000 Kr. eller derover, kan for nævnte Skatteaar paalignes et Tillæg til den den paagældende efter nævnte Love paahvilende Formueskat til Staten.

Tillægget beregnes alene af det Beløb, den paalignede Skat udgør i hele Kroner, og afrundes nedad til hele Kronebeløb.

I Tilfælde, hvor den paagældende Skatteydere Pligt til at svare Formueskat til Staten alene gælder for Halvdelen af nævnte Skatteaar, beregnes Tillægget alene af det halvaarlige Skatteleb.

Den Procent af den paalignede Formueskat til Staten, hvormed Tillægget, der dog ikke maa overstige 25 pCt. af det den paagældende for vedkommende Skatteaar eller Skattehalvaar paalignede Formueskatteleb, skal opkræves for hvert enkelt af de ovennævnte Skatteaar, fastsættes af Finansministeren, ligesom denne skal være bemyndiget til helt at undlade Optræningen af Tillægget for et eller flere af de nævnte Skatteaar.

§ 59.

For hvert af de Skatteaar, for hvilke Tillægget efter de i § 58 givne Regler opkræves, forfalder Tillægget til Betaling den 1. Oktober og 1. April, hver Gang med Halvdelen, og indbetales i Statskassen i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 givne Regler, ligesom ogsaa i øvrigt de i den nævnte Lov fastsatte Bestemmelser finder Anvendelse med Hensyn til dette Tillæg.

For København og Frederiksberg kommer i den nævnte Henseende de særlige Regler i kgl. Anordning af 20. Juli 1922, jfr. kgl. Anordning af 30. Marts 1925, og kgl. Anordning af 16. Januar 1925, jfr. kgl. Anordning af 29. November 1930, til Anvendelse, men saaledes at Tillægget for begge Kommuners Vedkommende forfalder til de foran anførte Tidspunkter.

§ 60.

For saa vidt de i Henhold til foranstaaende Bestemmelser indgaaede Afgifter m. v. ikke maatte vise sig tilstrækkelige til Dækning af de i § 52 omhandlede Udgifter, bemyndiges Finansministeren til i dertil fornødent Omfang forholdsmæssigt at forhøje de Indkomstskatteleb, der udkommer ved Paaligningen i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Denne Bemyndigelse gælder for Skatteaarene 1936—37, 1937—38, 1938—39 og 1939—40 og anvendes saaledes, at Indkomstskatten til Staten for de nævnte Skatteaar forhøjes med det Beløb, der udkræves til Dækning af det Underskud, som den samlede Opgørelse over de i nærværende Afsnit omhandlede Indtægter og Udgifter for den siden Lovens Ikrafttræden forløbne Tid maatte udvise ved det paagældende Skatteaars Begyndelse.